

תת"ע (תל אביב) 7209-10-17 - מדינת ישראל נ' פנחס מיירה

תת"ע (תל-אביב-יפו) 7209-10-17 - מדינת ישראל נ' פנחס מיירהשלוש תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 7209-10-17

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עוז

נגד

פנחס מיירה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בתל-אביב-יפו

[28.03.2018]

לפני כבוד השופטת שרית קריספין

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 23.7.17, הודעת תשלום קנס בגין, נהיגה על המדרכה, שלא לשם חצייתה (להלן -

הדו"ח), עבירה על תקנה 38(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 28.2.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ב יואל זריהן, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 23.7.17, בסמוך לשעה 15:46, נצפה הנאשם כשהוא נוהג באופנוע על המדרכה

שברחוב מנחם בגין בתל אביב, מכיוון דרום לכיוון צפון, לעבר הצומת עם רחוב לינקולן, כברת דרך של כ-60 מטרים

לערך ובהגיעו למקום עמידתו של עד התביעה, ברחוב לינקולן 20, הורה העד לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו

את הדברים הבאים: "ראיתי אופנועים חונים שם חשבתי שמותר. חניתי במפגש הסטייק, יש פה מוסך עם אופנועים כל

האופנועים חונים על המדרכה".

העד נחקר והשיב כי עצר את הנאשם, לאחר שזה נסע לעברו וכן, הוסיף כי במקום תנועה ערה של הולכי רגל, בגלל

עבודות הרכבת הקלה. לגבי המוסך, אליו התייחס הנאשם, השיב העד כי הוא נמצא במרחק של כ-300 מטרים

ממקום עמידתו ואינו קשור לעבירה, שכן, ניתן לצאת מהמוסך בדרך אחרת, שאינה מחייבת נסיעה על המדרכה, כפי

שבחר הנאשם לעשות.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, ביציאה מהמוסך, כשבכוונתו לחזור לאחור, לרחוב נחמני ואז, סימן לו העד

לבוא אליו וכך עשה.

דיון והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין את מקום עמידתו, מסלול נסיעת הנאשם, המרחק אותו נסע על המדרכה ושמר איתו על קשר עין, עד לעצירתו.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית, שכן, העד השיב תשובות מפורטות לשאלותיו של הנאשם.
3. גרסת הנאשם, לפיה, עבר את העבירה רק כיוון שהעד, סימן לו להגיע אליו, לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשם נסמך בעדותו על קיומו של מוסך אופנועים במקום, אך לא הובהר מה הקשר בין קיומו של אותו מוסך, לנסיעה על המדרכה, קל וחומר, מקום בו העיד העד, כי קיימת דרך חלופית לצאת מהמוסך, מבלי לנסוע בין הולכי רגל על המדרכה, לאורך 60 מטרים לערך.
4. במועד ההקראה, טען הנאשם "היה מכונאי על המדרכה, האופנוע שלי התחמם. השוטר קרא לי ממרחק של 50 מטר". גרסה זו, לא בא זכרה במועד ההוכחות, שאז, טען הנאשם, כמפורט לעיל, כי היה כבר בדרכו לצאת מהמוסך, כאשר העד קרא לו, לכאורה. לא נטען כי היה מכונאי על המדרכה ולא נטען כי האופנוע התחמם. מכאן, כי הנאשם לא השכיל להציג גרסה עקבית ואמינה בבית המשפט.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.
זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, במעמד הצדדים.